

**Maskavas un visas Krievzemes Patriarha KIRILA
Kristus Augšāmcelšanās svētku vēstījums
virsganiem, draudžu ganiem, diakoniem, mūku kārtai
un visiem Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas uzticamajiem bērniem**

*Slavēts lai ir Dievs,
mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs,
kas Savā lielajā žēlastībā mūs ir atdzemdījis
dzīvai cerībai ar Jēzus Kristus augšāmcelšanos no miroņiem.
(1. Pēt. 1, 3)*

**Dārgie brāļi virsgani, godātie tēvi,
godājamie inoki un inokiņas, brāļi un māsas!**

Šajā brīnišķīgajā un lielākajā svētku dienā, kas piepildīta ar īpašu prieku par Kungu Jēzu, Kurš augšāmcēlies no kapa, sirsnīgi sveicu visus jūs diženajos un pasauli pestījošajos Pashas svētkos un vēršos pie jums ar senāko un dzīvību apliecinošo sveicienu:

KRISTUS AUGŠĀMCĒLIES!

Šodien Vienīgās, Svētās, Vienotās un Apustuliskās Baznīcas pilnība *ar pantiem un garīgām dziesmām* godina Dieva Dēla un Cilvēka Dēla mūsu Kunga Jēzus Kristus augšāmcelšanos no mirušajiem, kurš sagrāva nāves varu un atvēra mums ieeju Savā Nemirstīgajā Valstībā. Patiesi šodien *viss gaismas piepildīts: debesis un zeme, un pazeme; visa radība svin Kristus Augšāmcelšanos, Kurā tā stiprinās* (Svētās Pashas kanons).

Līdzīgi Evaņģēlija mirrunesējām sievām un citiem Pestītāja mācekļiem, kuri kļuva pirmie augšāmcelšanās liecinieki, mēs esam aicināti vēstīt šo diženo prieku ļaudīm – tiem, kuri mums tuvi un dārgi, tiem, kas ir ap mums, tiem, kurus mēs zinām. Mēs viņiem sakām: Kristus augšāmcēlies! Un tāpat kā toreiz, pirms daudziem simtiem gadu, vieni no viņiem, ticot, uzreiz atbild: patiesi augšāmcēlies! Citi, kā apustulis Toms, šaubās un saka: kamēr es Viņu neieraudzīšu pats, kamēr nepieskaršos Viņam, neticēšu (Jņ. 20. 25). Vēl citi pavisam noliedz šo vēsti.

Ticība Jēzus Kristus augšāmcelšanās notikumam ir tas stabilais pamats, nesatricināmais balsts, uz kura balstās kristietība. «*Ja Kristus nomiris, nevarēja augšāmcelties, - saka Jānis Zeltamute, - tad arī grēks nav iznīcināts, un nāve nav uzvarēta, <...> un ne tikai mēs velti sludinājām, bet arī jūs velti ticējāt*» (39. saruna par 1. vēstuli Korintiešiem).

Ar savu izpērkošo varoņdarbu pestītājs savienoja Debesis un zemi, Mūžīgo un laicīgo, Radītāju un radīto, Dievu un cilvēku. Viņš pārvarēja to bezdibeni, kura vēstures rītausmā atdalīja pirmos cilvēkus no viņu Radītāja. Caur viņiem dotā likuma pārkāpšanu, caur viņu nepaklausību Radītājam pasaulē sāka valdīt grēks un nāve. *Kad, pēc apustuļa Pāvila vārdiem, laiks bija piepildījies, tad Dievs sūtīja Savu Vienpiedzimušo Dēlu, ka mēs iegūtu bērnu tiesības* (Gal. 4, 4-5).

Kristus, kā bezvainīgais un šķīstais Dieva Jērs, uzņēmās uz Sevi pasaules grēku (1. Pēt. 1, 19; Jņ. 1, 29). Būdams paklausīgs Debesu Tēvam līdz pat nāvei un krusta nāvei (Fil. 2, 8), Viņš atved cilvēci pie tās Radītāja, samierina to ar Viņu. Būdams Cilvēka Dēls pēc dabas, Viņš padara mūs par Dieva dēliem pēc svētības. Kungs atklāj mums tikumiskās pārmaiņas un garīgās augšāmcelšanās ceļu uz mūžīgo un svētlaimīgo dzīvi ar Dievu *Viņa Valstības priekšvakara dienās* (Svētās Pashas kanons).

Atbrīvojis mūs no verdzības grēkam, sagravis *šīs tumsības pasaules valdnieku – ļauno garu pasaules telpā* (Ef. 6, 12) varu, Kungs paceļas debesīs, kur nerasniedzamā slavā sēžas pie Pirmsmūžīgā Tēva labās rokas. Vienlaikus Viņš neatstāj mūs šeit, uz zemes, un nešķirami atrodam ar Saviem mācekļiem, kuri visi kopā rada Viņa Miesu – Vienīgo, Svēto, Vienoto un Apustulisko Baznīcu. Kristus, Tās Galva, vada šo pestīšanas kuģi cauri dzīves jūras vētrainajiem ūdeņiem uz kluso debesu ostu, kur *Dievs būs viss iekš visa* (1. Kor. 15, 28).

Veidojot Svēto Baznīcu, mēs, kristieši, esam Viņa slavējamās misijas turpinātāji pasaulē. Kā neskaitāms daudzums pirms mums bijušo ticības brāļu un māsu - apustuļu, mirrunesēju sievu, mocekļu, svētītāju, sirdsskaidro un taisno – mēs esam aicināti *pasludināt Kunga Vārdu, darīt zināmus tautu vidū Viņa darbus* (1. Laiku 16, 8). Mēs esam aicināti sludināt par Dieva Dēlu un Cilvēka Dēlu, Kurš dēļ savas neizsakāmās mīlestības pret mums izlēja par mums pie Krista savas vissšķīstās Asinis. Mēs esam aicināti gan ar vārdiem, gan darbiem, ar visu savu dzīvi liecināt ļaudīm par To, Kurš *bija ievainots un mocīts mūsu grēku dēļ* (Jes. 53, 5) un *uzmodināts, lai mēs tiktu taisnoti* (Rom. 4, 25).

Dārgie brāļi un māsas! Es gribu atkal un atkal no visas sirds apsveikt jūs gaišajos svētku svētkos un svinību svinībās – *Dieva pestījošajā Pashā* (Svētās Pashas kanons). Kā mūs māca svētais apustulis Jānis, *mīlēsim cits citu, jo mīlestība ir no Dieva, Kurš mūs mīlējis un sūtījis Savu Dēlu mūsu grēku izpirkšanai. Ja Dievs mūs tā ir mīlējis, tad arī mums pienākas citam citu mīlēt* (1. Jņ. 4, 7-11). Lai šie brīnumskaistie vārdi nemainīgi ir mūsu ceļvedis visos dzīves ceļos, lai tie iedvesmo mūs labu darbu veikšanai, kalpošanai mums tuviem un tāliem. Āmen.

***Šī ir tā diena, kuru Kungs ir radījis, priecāsimies un līksmosim tajā, jo
KRISTUS PATIESI AUGŠĀMCĒLIES!***

MASKAVAS UN VISAS KRIEVZEMES PATRIARHS

*Kristus Pasha
2019. gads*